

זקן נתן וכל יעבור

סדר הלימוד ליום י"ז מנחם אב:

סדר לקוטי מוהר"ן הי"מ:

תורה נד

דע, כשצדיק גדול אמתו מגלה תורה, חדושים נפלאים ונוראים, הוא טובה להקטנים במעלה, שעל-ידי-זה נתגדל הקטן במעלה, שהכל רצים ובאים אליו. וגם בהספרא אחרא נתגדל אחד על-ידי-זה, כמו שמצינו בבלעם, כשנתן השם יתברך את התורה לישראל, באו כל האמות לבלעם (כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה, זבחים קטז). נמצא שעל-ידי נתינת התורה לישראל נתגדל בלעם, ובאו אליו כל העולם, והוא עמד עצמו על איזה פסוק ואמר להם תורה. כי אז כשבאו אליו, שאלו אותו מה ששאלו – "ה' למבול ישב", והוא עמד על פסוק, והשיב להם: "ה' עז" וכו'. וכן בישראל בעצמן שהם בקדשה ואינם באים, חס ושלום, לבלעם וכיוצא בו. אך כשצדיק גדול אמתו מגלה חדושים, ונעשה רעש גדול, שזה מגלה חדושים נוראים כאלו, אזי כלם מתקבצים ובאים לאיזה קטן במעלה, ונאספים אליו לשמע ממנו, מחמת הרעש שנעשה על-ידי החדושים, שמגלה הצדיק הגדול, והוא עומד עצמו על איזה פסוק ואמר להם מה שאומר:

תורה נז

יש בני-אדם שאומרים, שכשהצדיק גדול במעלה, מחמת גדלתו אינו יכול להשגיח ולהסתכל על בני העולם, כי הוא רחוק מהעולם. ובאמת אינו כן, כי אדרבא, כשהצדיק גדול מאד,

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תסנח - אָמַר מִוֹהַרְנִית זִצִּי"ל "עָדָּה לַעֲנִי מִקֹּוֹה שִׁדְּךָ לַעֲהֵד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכַל" -
זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָּה" שֶׁעִי יִשְׁבֵּת תִיקוֹן הַמִּידוֹת -

הוא יכול להשגיח ולהסתכל יותר על העולם. וכמו שמצינו ברבן יוחנן בן זכאי, שבודאי היה גדול במעלה מאד מאד, יותר ויותר הרבה מהצדיקים שבזמן הזה, ואף-על-פי-כן אמר: 'אוי לי אם אמר, אוי לי אם לא אמר' (פלים פרק יז משנה טז). נמצא שרבן יוחנן בן זכאי היה בקי כל-כך בתוך העולם, עד שהיה מתירא לומר דברי-תורה, שלא ילמדו ממנו הרמאים. הרי שהיה בקי מאד בהעולם, עד שאדרבא, היה מתירא פן ילמדו ממנו רמאות, כי באמת כל מה שהצדיק גדול ביותר, יכול להשגיח ולהסתכל בעולם יותר, כי הלא השם יתברך הוא מרומם ומנשא מאד מאד מן העולם, ואף-על-פי-כן הוא משגיח בהשגחה פרטית על כל העולם.

כי באמת מי שהוא יש, אזי אינו יכול להיות בכל מקום בבת-אחת, כי מה שהוא ישות, כשהוא עומד כאן אינו כאן, כגון כשהוא באיזה עבודת השם, אינו יכול להסתכל בעולם. אבל מי שהוא אין, אין מקום שלא יהיה שם, כי אין לו מקום כלל. ועל-כן כל מה שהצדיק נכלל יותר באין, הוא יכול להשגיח ולהסתכל בעולם ביותר, כי אין שיך לומר עליו שהוא במקום גבוה ורחוק מהעולם, כי אין לו מקום כלל, וכמו שמובא בדברי-נו (בלקוטי קמא, סימן קסב) בשם המגיד, על הרוצה להחכים, ידרים וכו', עין שם:

וְיִזְרָה נַח

יש זריז ונשכר, זריז ונפסד (עין פסחים נ:). כי דע, כי "מצוה גוררת מצוה" (אבות פרק ד), נמצא שהמצוה גוררת את חברתה. ובודאי יש איזה בחינה בין המצוות, מה שהוא בין מצוה למצוה,

שֶׁהוּא מִקְיָר מִצֻּחַ אַחַת לַחֲבֵרְתָּהּ, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה הַמִּצְוֹת
 נִגְרָרִים אַחַת אַחֵר חֲבֵרְתָּהּ. וּבְאַמֶּת זֹאת הַבְּחִינָה בְּעֶצְמָהּ, הֵינּוּ
 מַה שֶׁהוּא בֵּין הַמִּצְוֹת כַּנֶּ"ל, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא גַם-כֵּן יִקָּרָה מְאֹד.

וְעַל-כֵּן מִי שֶׁהוּא צָדִיק מִנְּעוּרָיו וְהוֹלֵךְ בְּדַרְךְ הַיָּשָׁר מִיָּמָיו,

מִדְּרָגָא לְדְרָגָא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּאַבְרָהָם (בְּרֵאשִׁית כ"ד):
 "וַאֲבָרְהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים" – שֶׁאַבְרָהָם בָּא לְדְרָגָא שְׁלֹו עַל-יְדֵי
 הַיָּמִים, כְּמוֹבָא בַּזְהָר (חַיִּי שָׂרָה דַּף קכ"ט), כִּי 'בֵּן שָׁלֹשׁ שָׁנִים הַכִּיר אֶת
 בּוֹרְאוֹ' (נְדָרִים לב), וְהָיָה הוֹלֵךְ תָּמִיד מִדְּרָגָא לְדְרָגָא. וּמִי שֶׁהוּא
 בְּבַחֲינָה זֹו, הוּא מִפְּסִיד עַל-יְדֵי הַזְרִיזוֹת. כִּי כְּשֶׁהוּא זָרִיז גָּדוֹל וְרָץ
 בַּזְרִיזוֹת מִמִּצְוָה לְמִצְוָה, אֲזִי הוּא מִפְּסִיד עַל-יְדֵי-זֶה אֶת בְּחִינַת
 הַקְּדוּשָׁה, מַה שֶׁהוּא בֵּין מִצְוָה לְמִצְוָה כַּנֶּ"ל. כִּי עַל-יְדֵי זֶה הַזְרִיזוֹת
 הוּא עוֹבֵר וּמְדַלֵּג עַל הַבְּחִינָה הַזֹּאת, כִּי הַמִּצְוָה בְּעֶצְמָהּ הוֹלְכֶת
 אֵלָיו, כִּי הִיא נִמְשָׁכֶת וְנִגְרָרֶת אֵלָיו עַל-יְדֵי הַמִּצְוָה רֵאשׁוּנָה,
 שֶׁנִּגְרָרֶת אֶת הַשְּׂנֵיָה כַּנֶּ"ל. וּכְשֶׁגַם הוּא רָץ בַּזְרִיזוֹת אֶל הַמִּצְוָה,
 אֲזִי יוֹכֵל לְדַלֵּג וּלְעֹבֵר אֶת הַבְּחִינָה הַנֶּ"ל, דְּהֵינּוּ מַה שֶׁהוּא בֵּין
 הַמִּצְוֹת כַּנֶּ"ל, וְעַל-כֵּן הוּא זָרִיז וְנִפְסָד. אֲבָל כְּשֶׁשׁוּהָה קֶצֶת, יוֹכֵל
 בְּתוֹךְ כָּף לְהַשִּׁיג גַּם הַבְּחִינָה שְׁבִינַת הַמִּצְוֹת כַּנֶּ"ל.

וְכֹל זֶה – לְמִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי ה' כַּסֵּדֶר מִנְּעוּרָיו. אֲבָל מִי שֶׁצָּרִיךְ

לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, הוּא צָרִיךְ דְּוָקָא לְהִיזוֹת זָרִיז גָּדוֹל מְאֹד
 מְאֹד, לְמַהֵר וּלְרוּץ מְאֹד, לְהַמְלִיט עַל נַפְשׁוֹ, וְאֶסוּר לוֹ לְשָׁחוֹת כָּלֵל
 לְעַמֵּד וּלְהַתְיַשֵּׁב כִּי בְּעַל-תְּשׁוּבָה אֵינּוּ הוֹלֵךְ מִדְּרָגָא לְדְרָגָא כָּלֵל,
 וְאֵין בֵּינּוּ וּבֵין הַקְּדוּשָׁה שׁוּם בְּחִינָה הַנֶּ"ל, כִּי הוּא צָרִיךְ לְהַתְחִיל
 מִחֻדָּשׁ, וְהוּא צָרִיךְ לְרוּץ וּלְדַלֵּג אֶל הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹבָא, שֶׁהַבַּעַל-
 תְּשׁוּבָה צָרִיךְ לְדַלֵּג עַל מַה שֶׁצָּרִיךְ לְדַלֵּג, וּלְקַפֵּץ אֶל הַקְּדוּשָׁה
 בַּזְרִיזוֹת גָּדוֹל. וְאִישׁ כְּזֶה הוּא זָרִיז וְנִשְׁכָּר כַּנֶּ"ל:

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תסס - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וּבְחִינָה שְׁבִין הַמְצוֹת כַּנ"ל הוּא כְּגוֹן: "וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר וְעָשִׂיתָ". וּבִוְדַאי יֵשׁ עֲבוּדָה גַּם בְּאֵלוֹ הַדְּבוּרִים, שֶׁהֵם קֹדֶם הַמְצוּה. כִּי עֵקֶר הַמְצוּה בְּעֲצָמָה נֶאֱמַר בַּתּוֹרָה אַחֲר־כֶּךָ, אַחֲר־תֵּבֶת "וְעָשִׂיתָ", אֲבָל בְּאֵמֶת בְּוְדַאי גַּם בַּפְּסוּקִים הַנ"ל שְׁבִין מְצוּה לְמְצוּה, יֵשׁ בָּהֶם עֲבוּדָה. וְזֶהוּ בְּחִינָה הַנ"ל מֵה שְׁבִין מְצוּה לְמְצוּה. וְעוֹד יֵשׁ בְּזֶה, וְעַיִן בְּמָקוֹם אַחֲרֵי (בְּלִקוּטֵי א סִימָן כב) מֵעַנְיָן זֶה, שֶׁבְּאֵמֶת יֵשׁ עֲבוּדָה גַּם בַּפְּסוּק וַיְדַבֵּר וכו':

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיְיִטְוִי:

תורה גז

א על-ידי החדושים הנפלאים והנוראים שֶׁמַּגִּלָּה הַצְּדִיק הַגָּדוֹל הָאֱמֶתִי עַל-יְדֵי-זֶה נִתְגַּדֵּל הַקָּטָן בְּמַעֲלָה. שֶׁהַכֹּל רָצִים וּבָאִים אֵלָיו לְשִׁמּוֹעַ מִמֶּנּוּ מַחֲמַת הָרַעַשׁ הַגָּדוֹל שֶׁנַּעֲשֶׂה עַל-יְדֵי הַחַדוּשִׁים שֶׁמַּגִּלָּה הַצְּדִיק הַגָּדוֹל הָאֱמֶתִי. וְגַם בְּהַסְטָרָא אַחֲרָא נִתְגַּדֵּל אַחַד עַל-יְדֵי זֶה:

תורה גח

א כָּל מֵה שֶׁהַצְּדִיק גָּדוֹל בְּמַעֲלָה יוֹתֵר וְהוּא בְּתַכְלִית הָעֲנָוָה בְּחִינַת אֵין בְּאֵמֶת הוּא יָכוֹל לְהַשְׁגִּיחַ וּלְהַסְתִּיבֵל יוֹתֵר עַל הָעוֹלָם. וְלֹא כִּמוֹ שֶׁטוֹעִין קָצֵת בְּנֵי אָדָם שֶׁאֲזוּמָרִים שֶׁמַּחֲמַת גְּדֻלַּת הַצְּדִיק הוּא רַחוּק מִהָעוֹלָם (עַיִן פְּנִים):

תורה נט

א יֵשׁ זָרִיז וְנִשְׁכָּר וַיֵּשׁ זָרִיז וְנִפְסָד, הֵינּוּ מִי שֶׁהוּא צְדִיק מְנַעוּרָיו וְהוֹלֵךְ בְּדַרְךְ הַיָּשָׁר מִיָּמָיו. כְּשֶׁהוּא זָרִיז בְּיוֹתֵר הוּא מִפְּסִיד

על ידי זה. כי כשהוא הולך במתינות ממצוה למצוה יכול להשיג גם את הקדשה מה שהיא בין מצוה למצוה. אבל כשהוא רץ בזריזות אל המצוה הוא עובר ומדלג על ההשגה של הקדשה הנ"ל (עין פנים), אבל מי שהוא צריך לעשות תשובה הוא צריך דוקא להיות זריז גדול מאד למהר ולרוץ מאד להמלט על נפשו. ואסור לו לשהות כלל לעמד ולהתישב. כי הוא צריך לרוץ ולדלג על מה שצריך לדלג ולקפץ אל הקדשה בזריזות גדול. ואיש כזה הוא זריז ונשכר:

סדר ימי מותרות"ת הימים:

פ אחר כך הדלקנו אש, והתחלנו לבשל תרנגולת שהיה עמנו לכבוד שבת-קדש ואחר כך בערך איזה שעות בא הקפיטאן ומצא אותנו, והסביר לנו פנים וירדנו עמו לתוך הבית ובא עם עוד איזה אדון מספינה אחרת ותכף שאל הקפיטאן אותנו היכן האחרים השבתתי לו על רי"א, זהו האיש שבא עמי ענה ואמר הלא עוד שני אנשים מחיבים לבוא ומעשה שהיה כך היה, כי הפרסור ר"א מאדעם בעת שדבר עם הקפיטאן לשכר הספינה בשבילנו, שאל אותו הקפיטאן כמה אנשים יהיו, השיב לו ר"א ארבע אנשים יהיו, כי היה סבור שיסעו עוד שני אנשים מאדעם, אבל לא נסעו ואחר כך כשנגמר המקח עמו חמשים רובל בעד נפש, לא דברו בפרוש אם יהיו ארבעה דוקא או שנים ונתתי לו אדרוף וכשחזרתי לביתי לאדעם התחלתי לחשב אולי יקפיד הקפיטאן שיהיו דוקא ארבעה וצויתי לשאל את הפרסור על זה והשיב הפרסור שאין זה קפידא כלל ואחר כך ביום חמישי למחרתו, כשחזרתי והלכתי אל הספר וסלקתי כל המאה רובל להקפיטאן ונתן לי קוויטל [פתק], גם כן לא נדבר שום דבור מזה

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תססג - אמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק מצוי מקוה שיהי צדק מצוי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

כָּלֵל וְאַחַר כֵּן חֲזַרְתִּי וְשָׁאַלְתִּי בְּעֲצָמֵי אֶת הַפְּרָסוּר אֹלֵי יִקְפִיד
שִׁיְהִיו אַרְבָּעָה, וְשָׁחַק מִמֶּנִּי וְאָמַר שְׁלֹא יִקְפִיד כָּלֵל רַק שְׁכַרְנוּ לָנוּ
מִקּוֹם בְּעַד מֵאָה רוּבָל רַק הַפְּרָסוּר דִּבֵּר מֵה שֶׁדִּבֶּר בְּדַרְךְ הַפְּרָסוּר
וְדִבֶּר הַקְּפִיטָאן עִמָּנוּ בְּכַעַם קִצָּת, וְהָיָה לִי יִסּוּרִים גְּדוֹלִים מִזֶּה,
עָנָה וְאָמַר הַקְּפִיטָאן הָיִיתִי סָבוּר שֶׁתְּבֹאוּ אַרְבָּעָה אֲנָשִׁים,
וְהָיִיתִי נוֹתֵן לָכֶם כָּל הַבֵּית פָּנּוּי, וְעַכְשָׁו לֹא בָאתֶם רַק שְׁנַיִם עֲנִיתִי
לֹא הָלֹא בְּלֹא זֶה הַבֵּית צָרִיךְ לְהִיּוֹת פָּנּוּי בְּשִׁבִיל אֲדוֹנָי עָנָה וְאָמַר
בְּשִׁבִילֵי דֵי מִקּוֹם מִטָּתִי הָעוֹמֵד בַּבַּיִת בְּמַחְצָה הַמְּפַסְקֵת שָׁם, וְכָל
הַבֵּית הָיִיתִי טוֹעֵן חֲטִיִּים כְּמוֹ בְּשִׁאָר הַסְּפִינָה עֲנִיתִי לוֹ גַּם עִתָּה
הָרְשׁוֹת בְּיַדְכֶם לְטַעַן הַבֵּית בְּחֲטִיִּים רַק שִׁיְהִיו לָנוּ אִיזָה מִקּוֹם
בְּעֶלְמָא לָלוֹן שָׁם וְשָׁתַק:

וְהָיָה לִי פֶחַד גְּדוֹל מִזֶּה כִּי הָיִיתִי מִתְּיָרָא שְׁלֹא יַעֲלִיל עָלַי לְתַבְע
אוֹתִי חֵם וְשָׁלוֹם עוֹד מֵאָה רוּבָל בְּחָנָם, בְּעַד הַשְּׁנַיִם אֲנָשָׁיו שְׁלֹא
בָּאוּ כִּי חֲשַׁבְתִּי בְּדַעְתִּי שִׁיְטַעַן שְׁעַכְשָׁו אֵין לוֹ עוֹד חֲטִיִּים לְטַעַן
בְּהַבֵּית כִּי בְּאוֹתָהּ הַשָּׁעָה כָּבֵר נִגְמַר טְעִינַת הַסְּפִינָה אֲבָל לֹא
רְצִיתִי לְטַעַן עִמּוֹ הַרְבֵּה, וְגַם כִּי בְּלֹא זֶה אֵינִי יָכוֹל לְדַבֵּר הַיָּטֵב,
אֲפִלוּ בְּלִשׁוֹן רוֹסְיָה, וְגַם הַקְּפִיטָאן לֹא הָיָה יָכוֹל לְדַבֵּר הַיָּטֵב
וְדַבְּרָנוּ יַחַד כְּמוֹ לְהַבְדִּיל שְׁנַיִ עִמֵּי הָאֲרָצוֹת הָעוֹסְקִין בְּהַלְכָה יַחַד
שְׂאִין אֶחָד מִבֵּין הַטְּעוֹת שֶׁל חֲבֵרוֹ:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

סג על-ידי למווד שְׁלַחַן עָרוּךְ זוֹכָה לְהִיּוֹת בְּעַל הַבֵּית וּמוֹשֵׁל עַל
הָאָרֶץ, וְעַל-יְדֵי זֶה זוֹכָה לְהִקְיָם שְׁעָרֵי גֵן עֵדֵן, וְלְהַשְׁיֵג עַל-יְדֵי זֶה
חֲכָמָה עֲלָאָה וְחֲכָמָה תַּתָּאָה שֶׁהוּא עֶקֶר תַּעֲנוּג גֵּן עֵדֵן (ליקו"מ ח"א
רפו).

סד הַתִּינּוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן כְּשֵׁהֶם מִתְּחִילִין לְקָרוֹת בַּתּוֹרָה הֵם

מתחילין מן ויקרא, כי משם הם מקבלין הכל פיהם שאין בו חטא על-ידי צדיקי הדור (שם רפב).

סה למוד הלכות בפרט כשזוכין לחדש בהם, זה בחינת שעשוע עולם הבא, ועל-ידי זה באה הולדה בנקל ונצולין מכל הצרות (ח"ב ב).

סו על-ידי שמבטלין תלמידי חכמים מלמודם, על ידי זה נעשה חולה על רגליו (שם).

סז מי שאומר תורה ברבים ושומעים תלמידים שאינם מהגונים, על-ידי זה בא עצירת גשמים חס-ושלום גם נתפס בתפיסה חס-ושלום (שם ס).

סח על-ידי כבוד התורה בא גשמים (שם).

סט סגלה להתמדה הוא להזהר שלא ידבר על שום אחד מישראל, רק אדרבא ישתדל בכל כחו למצא זכות וטוב בכל אחד מישראל, ואפלו אם נדמה חס ושלום לרשע, ישתדל למצא בו נקדות טובות ששם אינו רשע (כמו שכתוב על פסוק ועוד מעט ואין רשע, בסימן רפב, עין שם), עד שיהיה כל אחד מישראל יפה ונאה בעיניו, ועל-ידי זה יזכה להתמיד בלמוד התורה הקדושה (שיחות הר"ן צא).
 ע על-ידי למוד הזהר הקדוש, נעשה חשק לכל הלמודים של התורה הקדושה, גם הלשון הקדוש של הזהר מסגל מאד ומעורר מאד לעבודת השם יתברך.

עא רבי שמעון בן יוחאי קידש כל כך את לשון תרגום, עד שאפלו שאר דברים הנכתבים בלשון תרגום, יש להם כח לעורר להשם יתברך (שם קט).

עב יש נעימות בהתורה, וזהו העקר לזכות להרגיש המתיקות והנעימות שיש בהתורה, וזה זוכין על-ידי תקון הכבוד שלא יקבל

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תססד - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צנני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שום כבוד לעצמו, רק כל הכבוד יעלה להשם יתברך. גם על ידי מצות צדקה בפרט צדקה לארץ ישראל, על ידי זה זוכין לינק ולקבל ממחין של ארץ ישראל, ששם עקר נעימת המחין נעימת התורה. אשרי הזוכה למחין של ארץ ישראל באמת, הוא יודע נעימת התורה (עיין ארץ ישראל אות יח יט, וכבוד אות לב. ליקו"מ ח"ב עא).

סדר ספורי מעשיות הימני:

אחר כך בא אליהם הגבור, והוציא אותם (מן החפירות והקברים הנ"ל) ואמר להם: בואו עמי! כי עתה אינכם צריכים להתירא עוד מן הגבור, (שהיו כל בני המדינה של עשירות מתיראים ממנו כנ"ל) כי אני אני הוא הגבור (כנ"ל) ובקשו מן הגבור שיתן להם מן המאכלים הללו, כדי להוליך למדינתם כי הם בודאי יהיו ממאסים מאד בממון, אך רצו שגם כל בני המדינה יצאו מתאוה זו של ממון ונתן להם מאלו המאכלים, והוליכו אל המדינה שלהם, ותכף כשנתנו להם מאלו המאכלים-התחילו תכף להשליך את כספם וזהבם כנ"ל, וטמנו עצמן במחלות עפר מגדל הבושה והעשירים הגדולים והאלהות הנ"ל, נתבישו ביותר וגם הקטנים שהיו נקראים אצלם "חיות רעות" כנ"ל, נתבישו בעצמן גם כן, על שהיו עד הנה קטנים בעיני עצמן מחמת שאין להם ממון כי עתה נתגלה שאדרבא, הממון הוא עקר הבושה כי אלו המאכלים הנ"ל יש להם סגלה זו-שמי שאוכל מהם ממאם בממון מאד כי מרגיש סרחון הממון כמו צואה וטנוף מפש ואזי השליכו אלילי כספם ואלילי זהבם ואחר כך שלחו לשם את הבעל תפלה הנ"ל, ונתן להם תשובות ותקונים, וטהר אותם והמלך הנ"ל מלך בכפה וכל העולם שבו אל השם יתברך, ועסקו רק בתורה ותפלה ותשובה ומעשים טובים אמן כן יהי רצון ברוך ה' לעולם אמן

ואמן.

מבאר בפסוק שיש להקדוש ברוך הוא תנור במקום זה והאש
הוא שם במקום אחר רחוק מן התנור כמו שכתוב (ישעיה ל"א):
"נאם ה' אשר אור לו בציון ותנור לו בירושלים": ועין שם כל
הקפיטל הנ"ל שמדבר מענין כל המעשה הנ"ל "הוי הירדים
מצרים לעזרה ועל סוסים ישענו ומצרים אדם ולא אל וסוסייהם
בשר ולא רוח": הינו בחינת המדינה שסמכו עליה המדינה של
עשירות שהם יושיעו אותם כי לפי טעותם סברו שהם כלם
אלהות וסוסייהם הם מלאכים כמבאר לעיל בתוך המעשה עין
שם וזה שפיים הפסוק: "ומצרים אדם ולא אל וסוסייהם בשר" וכו'
והבין:

סדר שליחו ערוף הימני:

(ט) אם תקע שני תשר"ת או שני תש"ת או שני תר"ת כהוגן
וטעה בשלישי אין צריך לחזור אלא לאחרון שטעה בו אם תקע
בצד הרחב של השופר לא יצא: הגה ואחר שתקעו אומר השליח צבור
פסוק אשרי העם יודעי תרועה ואשרי ומחזירין הספר למקומו:

סימן תקצא (א) יתפללו הצבור בלחש תפלת מוסף ט' ברכות
ושליח צבור יתפלל גם כן עמהם בלחש: (ב)
המנהג פשוט בכל בני ספרד שאין מזכירין פסוקי קרבן מוסף
כלל: הגה והמנהג הפשוט באשכנז ובגלילות אלו לומר פסוקי מוסף ר"ה
ואין אומרים פסוקי מוסף ר"ח אלא אומרים מלבד עולת החודש ומנחתה
ועולת התמיד וכו' ושני שעירים לכפר ושני תמידין כהלכתן (טור) ואומרים
ג"כ מוספי יום הזכרון (ר"ן סוף ר"ה ורבינו ירוחם וכל בו): (ג) צריך לומר את
מוספי יום הזכרון כדי לכלול גם מוסף ר"ח וגם ביום שני יאמר
את מוספי: (ד) אומרים עשרה פסוקים של מלכיות וי' של זכרונות

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תססו – צמר מוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" –
 – צמ"ח "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות –

וי' של שופרות בכל ברכה ג' מהם של תורה ג' של כתובים ג' של נביאים וא' של תורה ואם רצה להוסיף על אלו י' רשאי: (ומיהו אם לא התחיל בשום פסוק רק אמר ובתורתך כתוב לאמר יצא) (טור): (ה) ואין אומרים פסוק במלכיות ולא בזכרונות ולא בשופרות של פורעניות של ישראל וא"א פסוק זכרונות של יחיד: (ו) יש קורים תגר על מה שנוהגים להשלים פסוקי שופרות בפסוק וביום שמחתכם שאין מזכיר בו שופר אלא חצוצרות והרא"ש והר"ן כתבו לקיים המנהג: (ז) ועקידת יצחק היום לזרעו תזכור כך היא הנוסחא המפורסמת והמדקדק לומר לזרע יעקב תזכור משנה ממטבע שטבעו חכמים בברכות ואינו אלא טועה: הגה ואומרים עלינו ומלוד והשליח צבור מוסיף אוחילה ושאר פיוטים כל מקום לפי מנהגו (טור): (ח) לא יתפלל ביחיד תפלת מוסף בראש השנה עד אחר ג' שעות היום:

סימן תקצב (א) מחזיר שליח צבור התפלה ותוקעין על סדר הברכות למלכיות תשר"ת פעם אחת ולזכרונות תש"ת ולשופרות תר"ת ועכשיו נוהגים לתקוע למלכיות תשר"ת שלשה פעמים לזכרונות תש"ת שלשה פעמים ולשופרות תר"ת שלשה פעמים: הגה ויש אומרים שתוקעים תשר"ת למלכיות פעם אחת וכן לזכרונות וכן לשופרות (טור בשם ר"ת ומנהגים) וכן המנהג במדינות אלו ונהגו לומר כל פעם אחר שתקעו היום הרת עולם וארשת (מהרי"ל) ואפילו בשבת שאין תוקעין אומרים היום הרת עולם אבל לא ארשת (מנהגים): (ב) יחיד אינו מפסיק לתקוע בברכות ואפילו יש לו מי שיתקע לו: הגה אלא תוקעים לו קודם שיתפלל מוסף ואין צריכין לתקוע לו שנית (כל בו וב"י בשם א"ח): (ג) לא ישיח לא התוקע ולא הצבור בין תקיעות שמיושב לתקיעות שמעומד (מיהו בענין התקיעות והתפילות אין הפסק) (מרדכי ומהרי"ל)

ואם סח דברים בטלים אין צריך לחזור ולברך (טור) ואין צריך לומר שלא ישיחו בין ברכה לתקיעות אם לא בענין התקיעות: (ד) זה שתוקע כשהן יושבין תוקע על סדר הברכות: הגה ומיהו אינו מעכב ויכול אחר לתקוע אלא שראוי לעשות כן וכבר כתבתי לעיל סימן תקפ"ה:

סימן תקצג (א) ברכות של ראש השנה ויום הכפורים מעכבות זו את זו שאם אינו יודע כולם לא יאמר מה שיודע מהם אלא לא יאמר כלום: (ב) וכן תקיעות מעכבות זו את זו והני מילי שאינו יודע אלא מקצת הסימן שלא יעשה אותו מקצת שיודע אבל תשר"ת תש"ת תר"ת אין מעכבין זה את זה ואם ידע לעשות אחד מהם או שנים עושה: הגה אבל הברכות אין מעכבין התקיעות וכן התקיעות אינן מעכבין הברכות ואיזה מהם שיודע יעשה (טור) וכן סדרן אינו מעכב (ר"ן סוף ר"ה) ואם התפלל קודם שתקע יצא:

סדר לקוטי תפילות היומי:

שם: וְנִזְכָּה לְהַכְנִיעַ הַמְּאֹרֵי אֵשׁ כְּנֶגֶד הַמְּאֹרֵי אֹר וְיִתְגַּבֵּר שֵׁם הַקְּדוֹשׁ, שֵׁם ה', שֵׁם הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים, עַל שֵׁם הַטְּמְאָה, שְׁמוֹת הַחֵיצוֹנִים, וְיִתְבַּטֵּל הַשֶּׁקֶר לְגַבֵּי הָאֱמֶת וְיִתְגַּלֵּה וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְפָּרַס בְּכָל הָעוֹלָם, שֵׁם הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים וּפְאָרָם וְהַדָּרָם וְחֲנָם הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא וְנִזְכָּה לְהַכְלִיל בְּשֵׁמָם וּבְפֶאֶר הַדֶּרֶת קְדוֹשָׁתָם, עַד אֲשֶׁר יִפְתְּחוּ עֵינֵינוּ בְּאֵמֶת, וְנִסְתַּכֵּל עַל עֲצֵמֵנוּ הַיָּטִב בְּאֵמֶת, בְּכָל הָאֲרָבַע יְסוּדוֹת, לְזַכָּכֵם וּלְטַהֲרֵם וּלְקַדְּשֵׁם מִכָּל הַתְּאֵוֹת רָעוֹת וּמַדּוֹת רָעוֹת הַנִּמְשָׁכִים מֵהֶם, וּלְבָרְרָם מִרַע לְטוֹב, וּלְזַכּוֹת לְכָל הַמַּדּוֹת טוֹבוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וְנִזְכָּה שְׂיִמְשֹׁךְ עָלֵינוּ עַל יְדֵי הַצְּדִיקִים אֱמֵתִיִּים מִחֵין קְדוֹשִׁים וּמְהוֹרִים, עַד שְׂיִכָּלְלוּ כָּל הָאֲרָבַע מִחֵין שְׁלָנוּ וְכָל הָאֲרָבַע יְסוּדוֹת, בְּתוֹךְ הַיְסוּד הַפְּשוּט הַקְּדוֹשׁ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תססח - צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שיהי צדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְהַנּוֹרָא, שֶׁהוּא הַצַּדִּיק יְסוּד עוֹלָם, שֶׁהוּא הַנְּהַר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן וַיְהִי הַכֹּל נִכְלָל בְּשִׁמְךָ הַמְּיֻחָד הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
וְהַנּוֹרָא, וְתַמְהֵר וְתַחִישׁ לְגַאֲלָנוּ, וְתַבְּנֶה בֵּית קְדוֹשָׁנוּ וְתַפְאֶרְתָּנוּ
וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שִׁמְךָ
מִלְּפָנֵינוּ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

שֵׁם: וְזַכְּנוּ לְקַיִם מְצִוֹת תְּפִלִּין בְּשִׁלְמוֹת, בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוֹלָה,
בְּיִרְאָה וּבְאַהֲבָה, בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב עַד שְׂיִמְשֶׁךָ עָלֵינוּ עַל יְדֵי
פֶּאֶר הַתְּפִלִּין הַקְּדוֹשִׁים וְהַנּוֹרָאִים, קְדוֹשֵׁי הַמַּחֲיִין מִשְׁרָשָׁם מִהָרָאשׁ
בֵּית, שֶׁהוּא מְמַלֵּא אֶת בְּתֵי הַתְּפִלִּין הַקְּדוֹשִׁים בְּמַחֲיִין קְדוֹשִׁים
בְּחֻכְמָה וּבְתַבּוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה:

שֵׁם: וְזַכְּנוּ לְקַבֵּל שִׁבְתוֹת מֵתוֹךְ רַב שִׂמְחָה, וְנִזְכָּה לְעַנֵּג אֶת
הַשִּׁבְתַּת בְּכָל עֵז, וְלִשְׂמַח בְּכָל שִׁבְתַּת וְשִׁבְתַּת בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה בְּאַמֶּת
וְתַעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שְׂנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ עַל יְדֵי קְדוֹשֵׁי שִׁבְתַּת קְדוֹשׁ,
אֶת קְדוֹשֵׁי הַמַּחֲיִין שֶׁל הָרָאשׁ בֵּית שֶׁהוּא שִׁבְתַּת דְּכֻלָּהוּ יוֹמָא וְעַל
יְדֵי זֶה נִזְכָּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלְהַכְּלִיל בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַמְּשֻׁתָּף
בְּשִׁמְנוּ, וְלִתְקַן כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

שֵׁע: וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילָנוּ מִכָּל מִיַּיִ חֲלָאִים
וּמַחֲוִשִׁים וּמְכַאֲוִבִים הַנִּמְשָׁכִים מִשְׁמוֹת הַטְּמָאָה וְהַחֲיִצוֹנִים חַם
וְשָׁלוֹם, שֶׁהֵם נִקְרָאִים מְאוּרֵי אֵשׁ אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים מוֹשֵׁל בְּכָל,
שׁוֹמֵר עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד שְׁמֵרְנוּ וְהַצִּילָנוּ מֵהֵם, שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֵד
בְּנִגְדָם, וְתַכְנִיעַ וְתַשְׁבֵּר וְתַמְגֵּר וְתַבְּטֵל הַמְּאוּרֵי אֵשׁ כְּנִגְדַּת מְאוּרֵי
אוֹר וְיִתְבַּטֵּל שֵׁם הַטְּמָאָה שְׁמוֹת הַחֲיִצוֹנִים מִן הָעוֹלָם, וְיִתְגַּדֵּל שֵׁם
הַקְּדוֹשׁ בְּעוֹלָם וְתִפְרַם עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ בְּזִכּוֹת קְדוֹשֵׁי שִׁבְתַּת
וְתַשְׁמֵר אוֹתָנוּ וְאֶת מְמוֹנָנוּ וְאֶת בְּתִינוּ מִכָּל מִיַּיִ הַזְּקוֹת וְהַפְּסֻדוֹת
בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת הַנִּמְשָׁכִים מִמְּאוּרֵי אֵשׁ וְתַצִּיל אֶת כָּל בְּתֵי

עֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִשְׁרַפֶּת אֵשׁ, אֶתָּה ה' תִּשְׁמְרֵם תָּמִיד מִשְׁרַפּוֹת
 וּמִכָּל מִינֵי הַזִּיקוֹת שֶׁבְּעוֹלָם כִּי אֵין בְּיַדְיֵנו לְשִׁמְרָם, כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד
 אָנוּ נִשְׁעָנִים, שְׂאֵתָה תִּרְחַם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה,
 וְתִשְׁמַר אֶת בְּתִינוּ וְכָל חֲפָצֵנוּ מִשְׁרַפּוֹת אֵשׁ וְתַעֲזֹרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 שְׁלֵא יִהְיֶה לְהַמְאֹרֵי אֵשׁ שׁוֹם אֲחִיזָה וְשְׁלִיטָה בָּנוּ חֵם וְשָׁלוֹם, לֹא
 בְּגוֹפְנוּ וְלֹא בְּנַפְשָׁנוּ וְלֹא בְּמַאֲדָנוּ, רַק נְזֻכָה לְכֹלֵל [לְהַכְּלִיל] תָּמִיד
 בְּמַאֲוָרֵי אֹזֶר הַנְּכֹלְלִים בְּשִׁמְךָ הַקָּדוֹשׁ:

שְׁעָא: וְתִזְכְּנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת אֶתְרוּג וּמִינָיו בְּשִׁלְמוֹת בְּזִמְנֵנו כְּרָאוּי
 וְנְזֻכָה שְׂיִהְיֶה לָּנוּ תָּמִיד אֶתְרוּג נָאֶה וְכָשֵׁר וּמְהֻדָּר בְּכָל מִינֵי הַדּוֹר,
 בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת וְהַהֲדוּר וְתִגְלָה פְּאֵר הַדְּרֹת קְדֻשַׁת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 בְּעוֹלָם, וּבְפָרֵט פְּאֵר הַדְּרֹת יְפִי קְדֻשַׁת הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים
 הָאֲמִתִּיִּים, עַד אֲשֶׁר יִשְׁתַּוְּקוּ וְיִכְסְפוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם לְכֹלֵל בְּהֵם,
 לְהַכְּלִיל בְּשִׁמְךָ וְתַפְאֲרָתְךָ, וְיִשׁוּבוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם לִילְךָ בְּדַרְכֵיהֶם
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם:

שְׁעָב: רְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מַלְכֵנוּ וְאַלְקֵינוּ, מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים,
 וְזִכְנוּ לָבוֹא לְכָל מָה שֶׁבְּקִשְׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, בְּאִפְן שֶׁנְּזֻכָה לְהַכְּלִיל בְּאַמֶּת
 בְּתוֹךְ שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחַ נְצָחִים וְיִתְגַּדֵּל
 וְיִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל יַדְיֵנו תָּמִיד, וְיִקָּיֵם מִקְרָא שְׁכַתוֹב: "וַיִּרְאוּ
 גוֹיִם אֶת שֵׁם ה' וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדָךְ יְהִי שֵׁם ה' מְבָרָךְ
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם עֲזֹרֵנוּ אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שִׁמְךָ, וְהַצִּילֵנוּ
 וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ, בָּרוּךְ ה' אֱלֹקִים אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֶׂה
 נִפְלְאוֹת לְבָדוּ, וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל
 הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:"

תְּפִלָּה לְד סַעג: {מִיוֹסֵד ע"פ תּוֹרַה עֲלֵי} "חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בַּנְּעִימִים
 אֶף נִחַלְתָּ שְׁפָרָה עָלַי" רְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מוֹדָה אֲנִי

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תשע - אָמַר מְוֹהַרְנֵי"ת זִצְנִי לְ"צַדִּיק צַדִּיק מִקֹּדֶשׁ שִׁדְדָה מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוֹן רַבְּנֵי" -
זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי עַל כָּל הַחֶסֶד אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי,
וְאֲשֶׁר אַתָּה עֹתִיד לַעֲשׂוֹת עִמִּי וְעַם כָּל בְּנֵי בֵּיתִי וְעַם כָּל בְּרִיּוֹתֶיךָ
בְּנֵי בְרִיתִי, "בַּמָּה אֶקְדָּם ה' אֲבֹתֵי אֱלֹקֵי מְרוֹם, מָה אֲדַבֵּר וְהוּא
אָמַר וְעָשָׂה, אֲדַדְּהָ כָּל שְׁנוֹתַי עַל מַר נַפְשִׁי, כִּי צִדְקָתְךָ אֱלֹקִים עַד
מְרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְּדוּלוֹת אֱלֹקִים מִי כְמוֹךָ, אֲשֶׁר הִרְאִיתָנִי צְרוֹת
רַבּוֹת וְרָעוֹת תָּשׁוּב תַּחֲיִינִי וּמִתְהַמּוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַּעֲלֵנִי":